

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/161/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010448
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. januára 2015 prejednal odvolania obžalovaných

X) C. G.,

nar. XX.XX.XXXX v J., okres G., trvale bytom G., B. XXX/XX, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

X) I. C.,

nar. XX.XX.XXXX v J., okres G., trvale bytom G., M. O. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/134/2014 zo dňa 13. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

1) Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2, 3 Tr.por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky o uložených trestoch a ochranných dohladoch u oboch obžalovaných.

2) Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný C. G. odsudzuje podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. l/, n/, 37 písm. m/, 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, 3 písm. b/, ods. 4 Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

3) Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný I. C. odsudzuje podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 21 ods. 2, 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, 3 písm. b/, ods. 4 Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný v bode 1) C. G. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák.; obžalovaný v bode 2) I. C. bol uznaný vinným z účastníctva formou pomoci na obzvlášť závažnom zločine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §§ 21 ods. 1 písm. d/, 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., pretože obžalovaný C. G. dňa 10. apríla 2014 v čase o 13.00 hodine po predchádzajúcom telefonickom dohovore s obžalovaným I. C. prišiel k nemu do prenajatého priestoru v Prievidzi, kde v kancelárii číslo XXX, v polyfunkčnom objekte bývalého Y. Y. na námestí D. číslo XX obžalovaný I. C. prevádzkoval svoje tetovacie štúdio, pričom si so sebou priniesol elektrickú platničku, potrebné pomôcky a prostriedky na výrobu metamfetamínu - pervitínu spolu s látkami na ich výrobu, pričom obžalovaný I. C. ho pustil do týchto prenajatých priestorov, kde obžalovaný C. G. na balkóne tetovacieho štúdia v priebehu asi dvoch - troch hodín vyrobil metamfetamín - pervitín, pričom obžalovaný I. C. mu pomáhal tým, že mu radil pri výrobe, miešal a drvil chemické látky a umýval použité nádoby, následne obžalovaný C. G. si pervitín po jeho vyrobení vložil do prinesených injekčných striekačiek, ktoré si zobral so sebou a časť vyrobeného metamfetamínu - pervitínu nechal obžalovanému I. C. a S. I. v injekčnej striekačke na stole v tetovacom štúdiu, ktorú následne obžalovaný I. C. dal pod stolík, následne obžalovaný C. G. z tetovacieho štúdia v čase asi o XX.XX hodine odišiel, pričom pri následnej prehliadke iných priestorov a pozemkov v kancelárii číslo XXX, ktorá sa nachádza v G. na námestí D. číslo XX na 4. poschodí bolo obžalovaným I. C. vydané zariadenie, pomôcky a prostriedky na výrobu metamfetamínu - pervitínu, ktoré na balkóne nechal obžalovaný C. G. a v polici pod stolíkom napravo od balkónových dverí bola zaistená injekčná striekačka s obsahom 0,15 gramov kryštalickej látky s obsahom 77,1 % hmotnostných, čo zodpovedá 3 - 12 obvykle jednorazovým dávkam, čo predstavuje hodnotu od 30 eur do 120 eur a pri vykonaní osobnej prehliadky u obžalovaného C. G. boli zaistené tri kusy zatavených striekačiek modrej farby s obsahom 1,76 gramov bieleho kryštalického prášku s obsahom 77,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 34 - 136 obvykle jednorazovým dávkam, čo predstavuje hodnotu od 340 eur do 1.360 eur, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Zb. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pričom obžalovaný C. G. sa dopustil vyššie uvedeného skutku i napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 1T/214/2007 zo dňa 19. decembra 2007, právoplatného dňa 19. decembra 2007 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. a), c), d) Trestného zákona a taktiež rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T 56/2009 zo dňa 17. apríla 2009, právoplatného dňa 17. apríla 2009 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Trestného zákona a obžalovaný I. C. sa dopustil vyššie uvedeného skutku napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 1T 310/2009 zo dňa 15. decembra 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To 31/2011 zo dňa 28. apríla 2011, právoplatný dňa 28. apríla 2011, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. a), d) Trestného zákona.

Obžalovaný C. G. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 10 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Obžalovaný I. C. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 10 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obidvaja obžalovaní. Obžalovaný C. G. podal písomne odvolanie jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný uviedol, že sa k trestnej činnosti priznal a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, čo malo byť zohľadnené

pri výške stanoveného trestu. Obhajca nad rámec toho uviedol, že obžalovaný C. G. trpí plne rozvinutou závislosťou od pervitínu. Vzhľadom na túžbu obžalovaného po droge (craving) bolo jeho správanie ovplyvnené „drogocentricky“, pričom podľa znalkyň boli jeho ovládacie schopnosti narušené v strednej miere. Aj vzhľadom k tomu mal súd pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Obhajca navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pretože uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov je neprimerane prísny s tým, aby odvolací súd sám uložil obžalovanému C. G. trest odňatia slobody znížený podľa § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný I. C. zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne odvolanie podrobne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca najmä uviedol, že obžalovaný I. C. žalovanú trestnú činnosť nespáchal, čo je v podstate v zhode s výpoveďou svedkyne I.. Výpovede spoluobvineného C. G. sú prejavom jeho pomsty za to, že ho I. C. usvedčil, že drogy vyrobil. Úvahy súdu prvého stupňa o tom, že sa obžalovaný I. C. nemohol báť obžalovaného C. G., sú nesprávne. Taktiež svedkyňa I. nepotvrdila výpoveď obžalovaného C. G. v tom, že mu obžalovaný I. C. mal pomáhať pri výrobe drog, drvením tabletiiek, miešaním surovín, čistením nádob, poskytovaním rád pri varení. Okrem tvrdenia obžalovaného C. G., niet iného dôkazu, že obžalovaný I. C. ho pozval do svojho tetovacieho štúdia variť drogu. Pri hodnotení výpovede obžalovaného C. G. malo byť vzaté do úvahy, že ide o osobu drogovu závislú, ktorá je schopná urobiť všetko preto, aby si mohla zadovážiť drogu, a preto nerešpektoval nesúhlas obžalovaného C. G. s varením. Aj v znaleckom posudku k obžalovanému C. G. je uvedené, že ovládacie schopnosti v čase skutku boli narušené v strednej miere. Zaistené biologické stopy obžalovaného I. C. (injekčná striekačka, páska) nesvedčia v jeho neprospech, pretože obžalovaný vysvetlil ich pôvod nie v súvislosti s pomocou pri „varení drogy“. Obžalovaný I. C. taktiež nemohol pomáhať obžalovanému C. G. pri varení drogy z dôvodu priestorových možností balkóna, kde bola droga varená. Obhajca ďalej uviedol, že obžalovaný I. C. na začiatku hlavného pojednávania preto prejavil záujem uzavrieť dohodu, pretože jednak neveril, že k nejakej dohode môže dôjsť, pričom obrana z nespravodlivého a neprimeraného trestu bola u neho silnejšia, ako viera, že mu súd uverí. Prítomnosť obžalovaného I. C. v štúdiu nemôže byť považovaná na základe vykonaných dôkazov a ich správneho vyhodnotenia ako aktívna účasť, pomoc, keď naopak robil obžalovanému C. G. prekážky, odhovárал ho od páchania trestného činu, teda konal úplne opačne, ako sú príkladmo vymenované formy pomoci v ustanovení § 21 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. Na záver obhajca uviedol, že uložený trest odňatia slobody je neprimeraný, a to aj za situácie, keď obžalovaný I. C. nezabránil obžalovanému C. G. vyrobiť drogu. Obhajca navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, keď v konečnom dôsledku sa domáhal oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr.por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol obhajca obžalovaného C. G. rozhodnúť o zmiernení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. tak, že sa použije poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. a nepoužije priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. Alternatívne navrhol obhajca zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 Tr.por. a vec vrátiť podľa § 322 ods. 1 Tr.por. súdu prvého stupňa z dôvodu potreby zaoberať sa otázkou protitoxikomanického liečenia obžalovaného C. G.. Obhajca obžalovaného I. C. primárne navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby bol v konečnom dôsledku oslobodený spod obžaloby. Alternatívne navrhol zväziť mieru účasti obžalovaného I. C. na žalovanej trestnej činnosti s tým, aby mu za použitia § 39 ods. 1 Tr.zák. bol uložený miernejší trest. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolania obidvoch obžalovaných podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obidvoch obžalovaných sú dôvodné len vo vzťahu k uloženým trestom.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Úvodom k výroku o vine je potrebné uviesť, že obžalovaný C. G. na začiatku hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr.por. o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v

obžalobe. Súd prvého stupňa však v zhode s návrhom prokurátora vyhlásenie tohto obžalovaného neprijal. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v súlade aj s doznaním obžalovaného C. G., keď ho usvedčoval aj spoluobžalovaný I. C., vyplynuli skutkové okolnosti výroby drogy - pervitínu obžalovaným C. G. tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Konanie tohto obžalovaného bolo taktiež správne právne kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., pretože obžalovaný C. G. neoprávnene vyrobil a po akúkoľvek dobu prechovával psychotropnú látku a už bol za taký čin odsúdený (rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/214/2007 zo dňa 19.12.2007, rozsudok Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/56/2009 zo dňa 17.04.2009).

K odvolaniu obžalovaného I. C., smerovanému proti výroku o vine, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Obžalovaný namietal predovšetkým vieryhodnosť usvedčujúcich výpovedí priameho páchatel'a - obžalovaného C. G.. K tomu je potrebné uviesť, že tento obžalovaný vypovedal v zásade od počiatku rovnako, pričom na svojich tvrdeniach zotrval aj pri konfrontácii s obžalovaným I. C., pričom usvedčoval nielen druhého obžalovaného, ale aj seba. Obžalovaný I. C. svoje výpovede v dôležitých otázkach menil a prispôboval dôkaznej situácii (dôvod jeho biologickej stopy na injekčnej striekačke), pričom usvedčoval len obžalovaného C. G. s tým, že on sa na varení pervitínu nijako nepodieľal. Taktiež pokiaľ ide o pohnútku, prečo práve v tej dobe a práve u neho v tetovacom štúdiu varil obžalovaný C. G. drogu, podľa výpovede obžalovaného I. C. vyplýval len z vôle obžalovaného C. G.. Na podporu tejto obrany obžalovaný I. C. vypovedal, že druhému obžalovanému slovné opakovanne „bránil“ u neho variť drogu.

Pred sudcom pre prípravné konanie však obžalovaný I. C. v prítomnosti svojho obhajcu na otázku prokurátora odpovedal: „S., ktorá bola u mňa v tetovacom štúdiu, počas telefonátu s C. G. mi naznačila, nech sa ho opýtam, či niečo nemá. Myslela tým už hotový pervitín. Ja som teda dovolil C. G. prísť do štúdia s tým, že sa ho opýtame, či skutočne niečo nemá, avšak on začal vybaľovať veci na výrobu pervitínu.“ Nie je teda pravdivá obrana tohto obžalovaného, že s obžalovaným C. G. volal len kvôli občianskemu preukazu svedkyne I. a obžalovaný C. G. prišiel k nemu variť pervitín na vlastný popud. Obžalovaný C. G. pritom vypovedal zhodne s touto časťou výpovede obžalovaného I. C. bez toho, aby vedel, ako tento vypovedal pred sudcom pre prípravné konanie. Navyiac obžalovaný C. G. aj výslovne uviedol, že obžalovaný I. C. ho volal, aby prišiel k nemu uvariť pervitín.

Je potom nelogické, aby súd považoval časť vlastnej usvedčujúcej výpovede obžalovaného C. G. za vieryhodnú a časť usvedčujúcej výpovede proti obžalovanému I. C. za nevieryhodnú navyiac, keď obžalovaný I. C. sám pôvodne doznal (v konaní o jeho väzbe), že sa obžalovaného C. G. na pervitín sám pýtal.

Za tejto situácie, potom ani obrana, že nemohol pomáhať obžalovanému C. G. pri varení drogy, nie je vieryhodná, keď na droge mal jednak záujem, pričom obžalovaný C. G. napr. netvrdil, že mu pomáhal priamo na balkóne, ale v miestnosti štúdia. Súd prvého stupňa pritom v tomto smere aj dostatočne presvedčivo odôvodnil svoj skutkový záver o tom, že na výrobe drogy obžalovaným C. G. sa „podieľal“ aj obžalovaný I. C..

K použitej právnej kvalifikácii senát odvolacieho súdu uvádza, že o účasti vo forme pomoci - § 21 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. by bolo možné uvažovať už v súvislosti s poskytnutím priestorov tetovacieho štúdia na varenie drogy. To platí potom o to viac, keď niet dôvodu neveriť obžalovanému C. G., že obžalovaný I. C. sa aj ďalším spôsobom podieľal na varení drogy.

V tejto súvislosti však senát odvolacieho súdu len v dôsledku nedostatku odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného I. C. nerozvíja možné právne úvahy dokonca o „spolupáchatel'stve“ podľa § 20 Tr.zák. obidvoch obžalovaných.

K odvolaniu obžalovaného C. G. proti výroku o treste, uvádza senát odvolacieho súdu najmä nasledovné. Trestná sadzba pri trestnom čine podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. je vysoko progresívna, keď dolná hranica trestnej sadzby 10 rokov odňatia slobody sa rovná hornej hranici trestnej sadzby podľa predchádzajúceho odseku tohto trestného činu. Za tejto situácie si musel senát odvolacieho súdu položiť otázku, či prísnejší kvalifikačný znak v podobe predchádzajúceho odsúdenia v tomto konkrétnom

prípade bezpodmienečne vyžaduje uloženie takéhoto „prísneho“ trestu. Dospel pritom k záveru, že sú prítomné okolnosti, ktoré umožňujú zmierniť vyššie uvedenú progresívnosť prísnosti trestnej sadzby použitím § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Z okolností prípadu okrem iného vyplýva, že podstatná časť uvarenej drogy bola určená pre obžalovaného C. G., ktorý je závislý na droge a v konkrétnom prípade bola z tohto dôvodu jeho ovládacia schopnosť dokonca stredne znížená. Ďalej odvolací súd nemohol prehliadnuť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti v plnom rozsahu od počiatku doznal, pričom bez jeho usvedčujúcej výpovede by zrejme nebolo došlo k odhaleniu a odsúdeniu jeho pomocníka. Tieto okolnosti sú dostatočne významné, aby bolo možné dospieť k záveru, že použitie trestnej sadzby by bolo pre tohto obžalovaného neprimerane prísne. Z týchto dôvodov odvolací súd odvolaniu obžalovaného C. G. vyhovel a za súčasného použitia § 39 ods. 1 Tr.zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody znížený o dva roky. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov pritom znesie aj test primeranosti a súčasne je spravodlivý (neprimerane prísne tresty aj keď sú uložené v rámci trestnej sadzby, sú nespravodlivé).

Pri preskúvaní výroku o treste u obžalovaného I. C. senát odvolacieho súdu poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 2 Tr.zák., výkladom ktorého je nutné dospieť k záveru, že aj pri ukladaní trestu účastníkovi trestného činu je namieste použiť akcesoritu - vzťah k trestu ukladanému páchatelovi. Len výnimočne by sa malo stávať, aby účastníkovi na dokonanom trestnom čine bola uložená prísnejšia výmera trestu, ako samotnému páchatelovi. V tomto prípade o takýto výnimočný prípad nejde, a preto odvolací súd uložil obžalovanému I. C., ako účastníkovi na trestnom čine, rovnaký trest ako samotnému páchatelovi drogového trestného činu.

Pokiaľ ide o výroky o zaradení obidvoch obžalovaných do ústavu na výkon trestu a o ochranných dohľadoch, v tomto smere rozhodol odvolací súd z rovnakých dôvodov ako súd prvého stupňa.

Na záver pre úplnosť senát odvolacieho súdu uvádza, že vo výkone dlhodobého trestu odňatia slobody - obžalovaný C. G. bude musieť vykonať najmenej 3 uloženého trestu odňatia slobody, nepochybne bude vplývané a v prípade potreby mu bude zabezpečená aj lekárska pomoc, aby sa zbavil drogovej závislosti. Preto v tomto smere, aby nedochádzalo aj k prieťahom v konaní, odvolací súd návrhu obhajcu obžalovaného C. G. doplniť znalecké dokazovanie, nevyhovel.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.